

Bilag 3.

Lolland-Falsters Bispeembede.

Nykøbing F., den 17. September 1946.

Det høje Ministerium har under 17. Juni d. A. (4. U. 1488) udbedt sig en Udtalelse om mine principielle Synspunkter med Hensyn til Spørgsmaalet om Ordination af Kvinder til Præsteembede i den danske Folkekirke.

Saaledes foranlediget skal jeg udtale:

Jeg skal ikke gaa ind paa de ofte citerede Bibelsteder, der henholdsvis taler om alle Menneskers kristelige Ligestilling, eller som angives at forbyde Kvinder Virksomhed som Præst. De første vedkommer aldeles ikke dette særlige Spørgsmaal, og den sidste Klasse kunde maaske betragtes som tidsbestemte Afgørelser, der med stigende kristelig Oplysning kunde tilsidesættes. Dog maa det ikke overses, at en stor Del af den kristne Menighed betragter disse Afgørelser som stadig, ja evigt gældende.

Heller ikke skal jeg henvise til de sociale, fysiologiske, ja, etiske Vanskeligheder, der opstaar ved Spørgsmaalet om kvindelige Præster, skønt disse Vanskeligheder uden Tvivl hurtigt vil kunne taarne sig op, hvis Kvinder faar Adgang til de folkekirkelige Præsteembeder.

Derimod vil jeg pege paa, at trods Kirkens Splittethed i forskellige Samfund findes dog en Følelse af Samhørighed og en Trang til Samarbejde, der beror paa Bevidstheden om at tilhøre den hellige, almindelige Kirke. I vore Dage har denne Følelse givet sig stærkest Udslag i det økumeniske Arbejde. Det enkelte Kirkesamfund er derfor ikke en suveræn Størrelse, der uden Hensyn til andre Samfund kan ordne sine Forhold efter eget Tykke. — Det er muligt, at kvindelige Præster kan blive en god Gave til Menigheden; men for at gøre et saadant Skridt maa man handle i Overensstemmelse med alle de Samfund, der trods al Forskel føler sig som en Enhed i Kristus. Det vil derfor være uforsvarligt, om den danske Kirke paa egen Haand indfører en Ordning, der staar i Strid med alle de bestaaende større Kirkesamfunds. Den danske Kirke er ikke en vildtvoksende Sekt, men er historisk forbundet med hele den evangelisk-lutherske Kirke, staar i nøjeste Samarbejde med og er fuldt anerkendt af de nordiske Broderkirker, anerkendes af den anglikanske og presbyterianske Kirke og de øvrige reformerte Kirker. — Indførelsen af kvindelige Præster uden nøje Samraad med disse evangeliske Kirkesamfund vil give den danske Kirke et sekterisk Præg og vil bidrage til at svække den kristne Kirke i dens Arbejde for Guds Rige Verden over — hvortil maa føjes, at den danske Folkekirke næppe vil kunne bevares som en Enhed, da en stor Del af Kirkefolket vil finde kvindelige Præster som noget, der strider mod baade Guds Ord og den kirkelige Tradition.

Niels Munch Plum.

Til Kirkeministeriet.